

ปัจจัยทำนายสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา รายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองของนักศึกษาพยาบาล

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

Factors Predicting Nursing Student's Competencies based on Thai Qualification
Framework for Higher Education of Nursing Students in Palliative Care Course,
Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindhadhiraj University

เบญญาภา มุกสิริทิพานัน*

Benyapa Muksiritipanan*

คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช กรุงเทพฯ ประเทศไทย 10300

Kuakarun Faculty of Nursing Navamindradhiraj University, Dusit, Bangkok, Thailand 10300

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยทำนายสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 191 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการดูแลผู้ป่วย แบบประคับประคอง แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ แบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางการเรียน และแบบประเมินสมรรถนะ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76, 0.94 และ 0.89 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยภาพรวมรายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองอยู่ในระดับน้อย (Mean = 64.54, SD = 4.35) มีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 2.81, SD = .33) ประเมินสภาพแวดล้อมทางการเรียนอยู่ในระดับดี (Mean = 4.13, SD = .34) มีสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองอยู่ในระดับดี (Mean = 4.18, SD = .37) พฤติกรรมการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .442 และ .398 ตามลำดับ คะแนนรายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองไม่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองพฤติกรรมการเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมทางการเรียนสามารถทำนายสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองได้ ร้อยละ 26.3

คำสำคัญ : การดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง พฤติกรรมการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมทางการเรียน สมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

Abstract

This research aimed to study the predicting factors of nursing student's competencies based on Thai Qualification Framework for Higher Education in Palliative Care course. The sample was 191 the third year nursing students in academic year 2014. The data collection tools consisted of the achievement scores of Palliative Care Course, the learning behavior questionnaire, the learning environment questionnaire, and the competencies assessment based on Thai Qualification Framework for Higher Education in Palliative Care Course with the reliabilities of those tools including 0.76, 0.94 and 0.89 respectively. Data were analyzed by using mean, standard deviation, Pearson's coefficient of correlation and stepwise multiple regression.

The results showed that the nursing students had the achievement scores of Palliative Care Course at low level of mean scores (Mean = 64.54, SD = 4.35) and moderate level of learning behaviors (Mean = 2.81, SD = .33). They had the high level of learning environment and competencies based on Thai Qualification Framework for Higher Education in Palliative Care (Mean = 4.13, SD = .34; Mean = 4.18, SD = .37). The achievementscores of Palliative Care Course were not associated with competencies based on Thai Qualification Framework for Higher Education in Palliative Care. Learning behaviors and learning environment were positive significantly associated with competencies based on Thai Qualification Framework Higher Education in Palliative Care. The stepwise multiple regression analysis showed that learning behaviors and learning environment can predict competencies based on Thai Qualification Framework for Higher Education in Palliative Care at percentage 26.3

Keywords : Palliative Care, learning behaviors, learning environment, Competencies based on Thai Qualification Framework for Higher Education

บทนำ

จากสถานการณ์ด้านสุขภาพของประเทศไทย ในปัจจุบันพบประชากรป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการเจ็บป่วยและเสียชีวิต จากสถิติพบโรคที่เป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับต้น คือ โรคมะเร็ง โรคเอดส์ อุบัติเหตุ และโรคหัวใจ¹ ประกอบกับแนวโน้มประชากรไทยที่กำลังเข้าสู่สังคมสูงอายอย่างชัดเจน จึงมีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นทำให้การเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังมีจำนวนสูงขึ้น เช่น โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย เป็นต้น ส่งผลให้จำนวนผู้ป่วยที่เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังและอยู่ในระยะท้ายของชีวิตมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น เช่นเดียวกันคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหานี้ โดยมีการเตรียมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยกลุ่มนี้โดยบรรจุให้มีวิชาการพยาบาลผู้ป่วยระยะสุดท้ายในหลักสูตรและเริ่มจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2546 ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อวิชาเป็นการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง

ปีการศึกษา 2555 ได้นำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติมาดำเนินการใช้ในหลักสูตร ซึ่งเป็นระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิภาพการดำเนินงานของสถาบัน อุดมศึกษาว่าสามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ในสาขาวิชาชีพการพยาบาลจึงมีการจัดการเรียน การสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพมี ความปลอดภัยต่อชีวิตของผู้ใช้บริการโดยคำนึงถึงคุณภาพชีวิต และคุณค่าของชีวิตมนุษย์อย่างเท่าเทียมกันโดยในปีการศึกษา 2557 วิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองซึ่งเป็นวิชาที่มีการ จัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติและเป็นวิชา หนึ่งที่มีการวัดผลการพัฒนาการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการพยาบาล วิชา นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ แนวคิดเรื่องการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง กระบวนการ ตามธรรมชาติในระยะสุดท้ายของชีวิต สามารถประเมิน

ความต้องการของผู้ป่วยในระยะสุดท้าย และบทบาทของพยาบาลในการให้การพยาบาลแบบองค์รวมโดยให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแล โดยมุ่งหวังเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุดเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตปีการศึกษา 2555 ได้กำหนดสมรรถนะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการอุดมศึกษากำหนดไว้ 6 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลผู้ป่วยระยะท้ายและครอบครัวด้วยความเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ มีความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเองมีระเบียบวินัยและซื่อสัตย์ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถจัดการกับปัญหาจริยธรรมในการดำรงชีพและการปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาลเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่นทั้งในการดำรงตนและการปฏิบัติงาน 2) ด้านความรู้ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ ที่เป็นพื้นฐานชีวิตและพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ สุขภาพ เพื่อสามารถให้การดูแลและส่งเสริมสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ผู้ป่วยระยะท้ายได้รับความสุขสบาย ลดความทุกข์ทรมาน เข้าใจและเห็นใจถึงการสูญเสียของครอบครัวและญาติ รวมทั้งให้การดูแลแบบองค์รวมได้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา สามารถตัดสินใจอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีข้อมูลหรือหลักการอ้างอิงเป็นพื้นฐานในการดูแลผู้ป่วย สามารถคิดวิเคราะห์โดยใช้องค์ความรู้และประสบการณ์ทางวิชาชีพ บริการการพยาบาลอย่างปลอดภัยและมีคุณภาพ 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ สามารถปรับตัว มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมวิชาชีพและผู้บังคับบัญชา วางตัวอย่างเหมาะสม มีภาวะผู้นำ ทำงานเป็นทีมในบริบทหรือสถานการณ์ที่แตกต่างกัน มีความรับผิดชอบในการพัฒนาตนเอง วิชาชีพ องค์กรและสังคม 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี สามารถวิเคราะห์และถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารให้ผู้อื่นเข้าใจสื่อสารกับผู้ป่วยและญาติได้อย่างถูกต้องและเห็นอกเห็นใจรวมทั้งสามารถใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ 6) ด้านทักษะการปฏิบัติเชิงวิชาชีพ สามารถปฏิบัติทักษะการพยาบาลอย่างเป็นองค์รวมโดยประยุกต์ศาสตร์และศิลปะทางการพยาบาล รวมทั้งใช้กระบวนการพยาบาล หลักฐานเชิงประจักษ์และการสื่อสารเชิงบำบัดในการพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับการดูแลแบบประคับประคองและญาติปฏิบัติกรพยาบาลด้วยความเอื้ออาทร โดยยึดมั่นในกฎหมาย สิทธิผู้ป่วย ความเป็นปัจเจกบุคคลและความหลากหลายทางวัฒนธรรม²

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบในวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง จึงสนใจศึกษาปัจจัยทำนายสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง ซึ่งปัจจัยที่นำมาศึกษา ได้แก่ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง พฤติกรรมการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมทางการเรียน ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

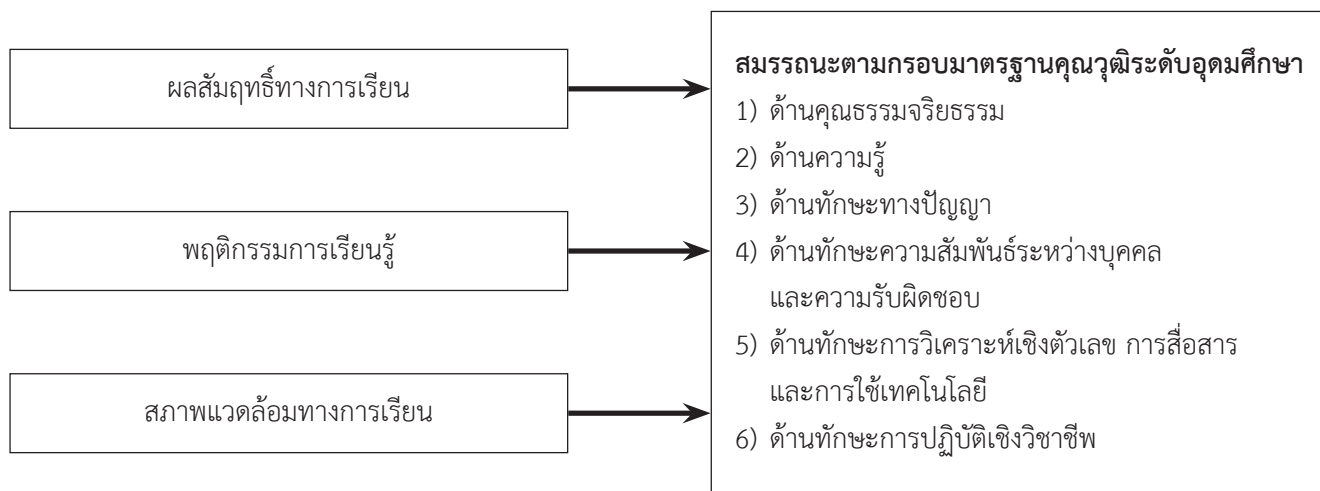
เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมทางการเรียน ต่อสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองของนักศึกษาพยาบาลชั้นปี 3 คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมทางการเรียน สามารถร่วมกันทำนายสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองของนักศึกษาพยาบาลได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแนวคิดของ Good³ และแนวคิดของ Bloom⁴ ที่เชื่อว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลลัพธ์ของการจัดการเรียนการสอนที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายด้าน ทั้งด้านตัวผู้เรียน ผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ (learning outcome) ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ที่เป็นเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษา คือ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนซึ่งเป็นการคุ้มครองผู้เรียนให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ และเป็นการประกันคุณภาพผู้เรียนให้แก่สังคม ผู้วิจัยได้นำมาเป็นพื้นฐานในการศึกษาอิทธิพลในการทำนายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้และ

สภาพแวดล้อมทางการเรียนที่มีต่อสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองของนักศึกษาพยาบาลดังกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยความสัมพันธ์เชิงทำนาย (correlational predictive design) เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ในรายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองของนักศึกษาพยาบาล ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 191 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบกรอกคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ ปีการศึกษา 2557 ซึ่งจะต้องกรอกคะแนนตามผลการสอบแต่ละคน (หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2555, คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ ได้กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการสอบที่คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 จากคะแนนเต็ม 100) การกำหนดเกณฑ์ระดับคะแนนรายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง โดยแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คิดจากคะแนนสูงสุด (100) ลดด้วยคะแนนต่ำสุด (60) หาดด้วย 3 ได้แก่

คะแนน 60 – 73.33 คะแนน หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีคะแนนอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 73.34 – 86.67 คะแนน หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 86.68 – 100 คะแนน หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีคะแนนอยู่ในระดับดี

2. แบบสอบถามพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ จำนวน 15 ข้อ คำถามเป็นแบบมาตราประเมินค่า 4 ระดับ พัฒนาจากแบบประเมินผลการเรียนการสอนของภัสพร ขำวิชา⁵ ลดพรทองสงและณิมิตร พงศานานุรักษ์⁶ คำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ ให้ค่าคะแนนจาก 1– 4 คะแนน การกำหนดเกณฑ์ระดับคะแนน โดยแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คิดจากค่าคะแนนสูงสุด (4) ลดด้วยคะแนนต่ำสุด (1) หาดด้วย 3 ได้แก่

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.00 คะแนน หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.01– 3.00 คะแนน หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.01 – 4.00 คะแนน หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ในระดับดี

3. แบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางการเรียน จำนวน 35 ข้อ คำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ พัฒนามาจากแบบสอบถามของนฤมล เกื้อนมา⁷ ลดพรทองสง และณิมิตร พงศานานุรักษ์⁶

4. แบบประเมินสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาทั้ง 6 ด้าน โดยใช้แบบวัดการพัฒนาผลการเรียนรู้ในกลุ่มมาตรฐานการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา รายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ คำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ²

แบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางการเรียนและแบบประเมินสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง การกำหนดเกณฑ์

ระดับคะแนน โดยแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คิดจากค่าคะแนนสูงสุด (5) ลบด้วยคะแนนต่ำสุด (1) หาค่าด้วย 3 ได้แก่

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 คะแนน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนหรือสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 คะแนน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนหรือสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 คะแนน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนหรือสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับดี

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ คำนวณค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (CVI) เท่ากับ .82 ได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์เพื่อการวิจัย ซึ่งผ่านการเรียนวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองเมื่อเรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของเครื่องมือโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha's coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.76, 0.94 และ 0.89 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุมัติดำเนินการวิจัย จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนของคณะพยาบาลศาสตร์เพื่อการวิจัย

2. ทำบันทึกถึงคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์เพื่อการวิจัย เพื่อขอเก็บข้อมูลในนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 หลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง

3. แจ้งวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อขอความร่วมมือดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ดังนี้

1. ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมทางการเรียน และสมรรถนะตาม

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่ศึกษามีการกระจายของข้อมูลเป็นโค้งปกติจึงหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางการเรียน กับสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

3. วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression) ทำอำนาจในการทำนายสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองโดยมีตัวทำนายคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองพฤติกรรมการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมทางการเรียน

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง และการเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อผ่านขั้นตอนการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนของคณะพยาบาลศาสตร์เพื่อการวิจัย และได้รับอนุญาตให้ดำเนินการศึกษา (เอกสารเลขที่ KFN - IRB2014-06) ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์การศึกษา ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยยึดหลักการพิทักษ์สิทธิ์ด้วยความสมัครใจ และเก็บข้อมูลไว้เป็นความลับและนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

ผลการวิจัย

1. นักศึกษาพยาบาลมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อเทียบกับเกณฑ์ (Mean = 64.54, SD = 4.35) โดยมีคะแนนน้อยที่สุด 60 คะแนน และสูงสุด 79 คะแนน มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับเกณฑ์ (Mean = 2.81, SD = .33) เมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 2.72, SD = .35 และ Mean = 2.68, SD = .41) นักศึกษาประเมินสภาพแวดล้อมทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับดี (Mean = 4.13, SD = .34) เมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร (Mean = 4.09, SD = .41) ด้านอาจารย์ (Mean = 4.42, SD = .40)

ด้านเพื่อน (Mean = 4.30, SD = .41) และด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Mean = 3.61, SD = .64) นักศึกษาประเมินสมรรถนะของตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองในภาพรวมอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับเกณฑ์ (Mean = 4.18, SD = .37) เมื่อวิเคราะห์ รายด้าน พบว่า มีคะแนนอยู่ในระดับดีทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ด้านคุณธรรมจริยธรรม (Mean = 4.39, SD = .40) ด้านความรู้ (Mean = 4.01, SD = .49) ด้านทักษะทางปัญญา (Mean = 4.04, SD = .48) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Mean = 4.24, SD = .44) ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Mean = 4.07, SD = .56) และด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ (Mean = 4.11, SD = .47) (ตารางที่ 1)

2. พฤติกรรมการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะตามกรอบมาตรฐาน

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .442, p < .01$ และ $r = .398, p < .05$) คะแนนวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองไม่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองของนักศึกษาพยาบาล (ตารางที่ 2)

3. พฤติกรรมการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมทางการเรียน สามารถทำนายสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองได้ร้อยละ 26.3 และเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y = 1.818 + .391$ (พฤติกรรมการเรียนรู้) + .307 (สภาพแวดล้อมในการเรียน)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z = .345$ (พฤติกรรมการเรียนรู้) + .279 (สภาพแวดล้อมในการเรียน) (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง พฤติกรรมการเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางการเรียน และสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง (n = 191)

ข้อมูล	Mean	SD	แปลผล
คะแนนรายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง	64.54	4.35	น้อย
พฤติกรรมการเรียนรู้	2.81	.33	ปานกลาง
- ในห้องเรียน	2.92	.35	ปานกลาง
- นอกห้องเรียน	2.68	.41	ปานกลาง
สภาพแวดล้อมทางการเรียน	4.13	.34	ดี
- ด้านหลักสูตร	4.09	.41	ดี
- ด้านอาจารย์	4.42	.40	ดี
- ด้านเพื่อน	4.30	.41	ดี
- ด้านกายภาพ	3.61	.64	ดี
สมรรถนะตามกรอบมาตรฐาน TQF	4.18	.37	ดี
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม	4.39	.40	ดี
- ด้านความรู้	4.01	.49	ดี
- ด้านทักษะทางปัญญา	4.04	.48	ดี
- ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	4.24	.44	ดี
- ด้านตัวเลข การสื่อสาร เทคโนโลยี	4.07	.56	ดี
- ด้านการปฏิบัติทางวิชาชีพ	4.11	.47	ดี

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองพฤติกรรมการเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางการเรียนกับสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง

ตัวแปร	สมรรถนะตามกรอบมาตรฐาน TQF	
	r	p-value
พฤติกรรมการเรียนรู้	.442**	<.000
สภาพแวดล้อมทางการเรียน	.398**	<.000
คะแนนวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง	.017	.817

**p< .05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของปัจจัยทำนายสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองของนักศึกษาพยาบาล

ปัจจัยทำนาย	b	SE	Beta(β)	t	p-value
(Constant) 1.818		.305		5.958	<.001
พฤติกรรมการเรียนรู้	.391	.075	.345	5.181	<.000
สภาพแวดล้อมทางการเรียน	.307	.073	.279	4.183	<.000

R = .513 R² = .263 Adjusted R² = .256 S.E._{est} = .322 F = 33.626 p-value < .000

อภิปรายผลการวิจัย

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย (Mean = 64.54, SD = 4.35) โดยมีคะแนนน้อยที่สุด 60 คะแนน และสูงสุด 79 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง (Palliative care) (ทฤษฎี 1 หน่วยกิต และปฏิบัติ 1 หน่วยกิต) ซึ่งเป็นวิชาที่ศึกษาหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการดูแลแบบประคับประคองกระบวนการตามธรรมชาติในระยะสุดท้ายของชีวิต การประเมินความต้องการของผู้ป่วยในระยะสุดท้ายและบทบาทของพยาบาลในการให้การพยาบาลแบบองค์รวม โดยให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแล ซึ่งการจัดการเรียนการสอนโดยการบรรยาย อภิปราย นำเสนอและรายงานวิเคราะห์สถานการณ์จำลอง วิเคราะห์และเรียนรู้จากภาพยนตร์ การประเมินการศึกษาได้จากการสอบวัดความรู้การนำเสนอและรายงานวิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และการวิเคราะห์จากภาพยนตร์ ดังนั้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย ประกอบกับชั่วโมงการเรียนน้อยเมื่อเทียบกับ

เนื้อหาซึ่งลักษณะวิชานี้มุ่งให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วย ให้มีความสุขสบาย มีคุณภาพชีวิตที่ดีตามอัตภาพของบุคคล รวมทั้งสามารถเผชิญหน้ากับโรคที่คุกคามไม่ว่าจะเป็นโรคใด โดยเน้นการดูแลอาการที่ทำให้เกิดความทุกข์ทรมานทั้งอาการเจ็บป่วยทางกาย ปัญหาทางจิตใจ สังคม จิตวิญญาณแบบองค์รวม และการดูแลดังกล่าวดังแต่ระยะแรกที่เริ่มวินิจฉัยว่าผู้ป่วยที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้ และเข้าสู่ระยะสุดท้ายจนกระทั่งผู้ป่วยเสียชีวิต และรวมถึงการดูแลครอบครัวของผู้ป่วยหลังจากการสูญเสียโดยใช้ทั้งความรู้ วิจารณญาณ และประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยซึ่งจากประสบการณ์ที่นักศึกษาได้ผ่านการฝึกปฏิบัติทางการพยาบาลในหอผู้ป่วยและประสบการณ์ในชั้นเรียนยังไม่มากพอที่จะทำให้ นักศึกษาคิดและวิเคราะห์ได้เท่าที่ควรเป็น จึงส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยได้ ส่วนพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน มีกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองควบคู่ไปกับการเรียนในชั้นเรียน ให้นักศึกษาค้นคว้าความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ด้วยกิจกรรมการ

เรียนการสอนโดยการบรรยาย การอภิปรายกันภายในห้องเรียน ทำให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นการสูญเสียและกลุ่มอาการที่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมาน จัดสถานการณ์จำลอง (Scenario) โดยให้นักศึกษาวิเคราะห์พร้อมกันนำเสนอภายในห้องเรียนเป็นรายกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ซึ่งทำให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียน ได้แสดงข้อคิดเห็นภายในกลุ่ม รวมทั้งได้นำประสบการณ์ต่าง ๆ มาอภิปรายร่วมกัน ก่อนจะนำเสนอภายในชั้นเรียน จึงส่งผลให้พฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับ ปานกลางได้ (Mean = 2.72, SD = .35 และ Mean = 2.68, SD = .41)

ส่วนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน นักศึกษาประเมินสภาพแวดล้อมทางการเรียน อยู่ในระดับดี (Mean = 4.13, SD = .34) ซึ่งประกอบด้วย ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านเพื่อน และด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งสภาพแวดล้อมทางการเรียนนี้เป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนานักศึกษาทั้งกระบวนการทางสติปัญญา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งทัศนคติ คุณค่าและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้นการที่มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ดีร่วมกับการหล่อหลอมให้นักศึกษาพัฒนาศักยภาพด้านบุคลิกภาพ สติปัญญา ตลอดจนความสามารถในการแก้ปัญหา การพัฒนาสภาพแวดล้อม ควรมีความครอบคลุมทั้งในด้านกายภาพ ซึ่งสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ดีและเหมาะสม จะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความเจริญในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของสถาบันการศึกษา สอดคล้องกับ Astin⁸ ที่พบว่า สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาก่อให้เกิดการพัฒนาการของนักศึกษา ได้แก่ โครงสร้างของสถาบัน คณาจารย์ หลักสูตร และการเรียนการสอน กลุ่มเพื่อน และการมีส่วนร่วมจากเหตุผลข้างต้นจึงส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลมีสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิรายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .442, p < .01$ และ $r = .398, p < .05$) และพบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมทางการเรียนสามารถทำนายสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิได้ร้อยละ 26.3 อธิบายได้ว่า การที่นักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลางนั้น จากกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองและการทำงานเป็น

กลุ่ม ร่วมกับนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ เช่นการสูญเสียและกลุ่มอาการที่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานในการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง และจากการที่นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียน ได้แสดงข้อคิดเห็น นำประสบการณ์ต่าง ๆ มาทำงานร่วมกัน และได้วิเคราะห์เรื่องราวจากภาพยนตร์ ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่สื่อถึงผู้ป่วยระยะสุดท้ายที่ต้องการการดูแลทุกมิติ ทำให้นักศึกษาสะท้อนคิดจากการดูภาพยนตร์ทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ภาคทฤษฎีสู่การปฏิบัติในสถานการณ์จริงกับผู้ป่วยได้ โดยมีอาจารย์ให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด ช่วยปลูกฝังให้มีความเมตตาและเอื้ออาทรต่อผู้ป่วยและบุคคลรอบข้าง มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพโดยมีอาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดี ดังนั้นการที่บุคคลที่เป็นแบบอย่างและเป็นพี่เลี้ยงหรือได้รับการยกย่องอยู่แล้ว จะมีผลต่อความเชื่อมากยิ่งขึ้น⁹ นักศึกษาจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ในการพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปกับการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้มีความรับผิดชอบงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติงานอย่างมีระเบียบวินัยในตนเอง ยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีผู้รับบริการ มีความรับผิดชอบ เสียสละเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่นและสังคม ซื่อสัตย์ มีวินัย เป็นแบบอย่างในการดำรงตนและในการปฏิบัติงาน¹⁰ นอกจากนี้การเรียนรู้แบบกลุ่มย่อย ทำให้นักศึกษาที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน สามารถเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละคนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ทำให้สามารถปรับตัวอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข¹¹ ดังที่ Slavin อ้างใน สมใจ วิจิตรกุล¹² กล่าวว่า การเรียนการสอนโดยให้ทำงานเป็นกลุ่มเป็นการให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันหรือผลสัมฤทธิ์ต่างกันให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำงานประสบผลสำเร็จได้ ส่วนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสถาบันการศึกษาควรจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้มีความพร้อมและเพียงพอที่จะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี เกิดความพึงพอใจและใฝ่รู้ทางการเรียน¹³ จะเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ดีและเหมาะสม จะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเจริญในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของสถาบันการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิกาญจน์ สกุลปัญญาวัฒน์ และอิมรอน มะลูลีม¹⁴ พบว่าปัจจัยการจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษา ประกอบด้วยสิ่งแวดล้อมที่มีชีวิต ได้แก่การจัดสภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์ระหว่าง

อาจารย์กับนักศึกษา เพื่อน และสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีชีวิต ได้แก่ ด้านการจัดหลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอน งานบริการ หอพักนักศึกษา และสภาพจิตสังคม ได้แก่ ความคิดเห็นของ นักศึกษาต่อประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ เจตคติต่อ วิชาชีพการพยาบาล ความเข้มแข็งในการมองโลก ความคิดอย่าง มีวิจารณญาณของนักศึกษา อย่างไรก็ตาม ถึงแม้พฤติกรรม การเรียนรู้และสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ดีจะส่งผลให้ นักศึกษามีสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ อุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองได้ดี แต่ยังมีปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อสมรรถนะตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับ ประคองได้อีก คือ กลุ่มลักษณะทางจิตของนักศึกษาจากการ ทบทวนวรรณกรรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับนักศึกษาพยาบาลที่มี ประสบการณ์ในการดูแลญาติที่ป่วยในระยะสุดท้ายจะมีทัศนคติ ด้านความมั่นใจในการดูแลผู้ป่วยมากกว่านักศึกษาที่ไม่มี ประสบการณ์ และปัจจัยที่ทัศนคติด้านความมั่นใจในการดูแล ผู้ป่วยแบบประคับประคองมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจใน ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ^{15,16,17} ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถนะตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาและจุดมุ่งหมายของรายวิชา การดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษามี ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองให้ผู้ป่วยได้ รับความสุขสบาย ลดความทุกข์ทรมาน เข้าใจและเห็นใจถึงการ สูญเสียของครอบครัวและญาติ รวมทั้งให้การดูแลผู้ป่วยระยะ ท้ายได้อย่างเป็นองค์รวม ดังนั้น ประสบการณ์และทัศนคติของ นักศึกษาในการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองอาจเป็นตัวแปร ที่สามารถนำมาร่วมทำนายสมรรถนะตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษารายวิชาการดูแลผู้ป่วยแบบประคับ ประคองได้ เพื่อให้รายวิชานี้บรรลุเป้าหมายสูงสุดของกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาในการที่จะพัฒนาคุณภาพ นักศึกษาและเป็นการคุ้มครองนักศึกษาให้ได้รับการศึกษาที่มี คุณภาพและมุ่งเน้นให้มีมาตรฐานการเรียนรู้และให้นักศึกษา เกิดการเปลี่ยนแปลงอันนำไปสู่การพัฒนาตนเองได้อย่างเป็น องค์รวม

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาสามารถ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนพัฒนาศักยภาพ ของตนเองอย่างเต็มที่และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ นั้น ผู้บริหารหลักสูตร ประธานวิชา และอาจารย์ผู้สอน ควรเพิ่ม กลยุทธ์ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้มีวิธีการสอน ที่มีความหลากหลายและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดอย่างมี วิจารณญาณ ให้มีแหล่งความรู้ที่สามารถค้นคว้าได้มากมาย และมีเวลาในการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองเพียงพอ เพื่อเป็น การกระตุ้นและพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา อย่างต่อเนื่อง

2. การจัดสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญในการ สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น ห้องเรียนที่มีความสะดวกสบาย อุปกรณ์การเรียนการสอนและ สื่อการสอนครบถ้วนใช้งานได้ดี จะทำให้นักศึกษาเกิดความสุข และมีความกระตือรือร้นในการเรียน ส่วนอาจารย์ผู้สอนก็มี ความสุขในการสอน นอกจากนั้นสภาพแวดล้อมอื่น ๆ เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการพยาบาล รวมทั้งหอพักและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจภายในคณะฯ ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้หลายด้าน เป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความประทับใจ และเกิดแรงจูงใจ ในการเรียน มีความพึงพอใจในการเรียน สนใจอยากเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ในกลุ่ม ตัวแปรทางจิตของนักศึกษาเช่น ทัศนคติ ประสบการณ์ใน การดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคอง เป็นต้น และควรศึกษาวิจัย ไปยังรายวิชาอื่น ๆ ของหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาหลักสูตร ที่ตอบสนองต่อการผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

References

1. Wibulpolprasert S. editor. Thailand health profile 2008-2010. Bangkok: veterans' organizations; 2011. (in Thai).
2. Kuakarun Faculty of Nursing. Nursing curriculum 2012. Bangkok: Kuakarun Faculty of Nursing; 2012. (in Thai).
3. Good CV. Dictionary of education. New York: Mc. Grow-Hill Book Company; 1973.
4. Bloom BS. Human characteristics and school learning. New York: Mc.Grow-Hill book company; 1976.
5. Kamwicha P. Learning behaviors learning achievement motives and academic achievement of the nurse students in Kuakarun College of Nursing. Journal of Nursing and Education 2007;1:45-61. (in Thai).
6. Thongsong L. Pongsananurak T. Relationships between factors and academic achievement in pediatric nursing subject among nursing students, Kuakarun College of Nursing. Kuakarun Journal of Nursing 2013; 20:55-71. (in Thai).
7. Tearnma N. The relationship between individual and environment in the collage of nursing Ministry of Health [Thesis nursing science]. Bangkok: Faculty Chulalongkorn University; 1996. (in Thai).
8. Astin AW. What matters in college. San Francisco: Jossey-Bass; 1993.
9. Akakul T. The attitude. Ubon Ratchathani: Witaya offset printing; 2006. (in Thai).
10. Sriaporn P. Chuto P, Supawitipatana B, Tantranon K. Development of experienced learning activities for the moral and ethical promotion during practicing in postpartum care of the fourth year nursing students. Nursing 2013; 40:74-88. (in Thai).
11. Johnson W, Johnson T. Learning together and along: cooperative competitive and individualistic learning. 4th ed. Boston: Allyn & Bacon; 1994.
12. Vinijkul S. The Relationship between actual performance concerning supervision and critical thinking ability in community health nursing practice by fourth year nursing students in Kuakarun College of Nursing. Burapha University' Journal 2006; 14:11-22. (in Thai).
13. Nimitarnun N. Jangharn T. The influencing factors of professional commitment amongst nurse students of college of health science and nursing Christian University of Thailand. Journal of The Royal Thai Army Nurses. 2012; 13:60-71. (in Thai).
14. Sakulpanyawat S. Maluleem H. The development of education environment model to produce graduates having desirable features according to the National Higher Education Qualifications Framework for Nursing Graduates (TQF) 2009. EAU Heritage Journal: Social Science and Humanities 2014; 4:185-92. (in Thai).
15. Panasakulkarn S. Tongprateep T. Jamgrajai W. Nursing students' experiences towards attitudes in palliative care. Kuakarun Journal of Nursing 2009; 16:109-24. (in Thai).
16. Artsanthia J. Swarjana K. Primary Palliative Care Service in Thailand and Bali Indonesia. Journal of The Royal Thai Army Nurses. 2014; 15(2): 1-9. (in Thai).
17. Jamjan L., Chaleoykitti S. Trend of Palliative Care in the Bachelor of Nursing Science Curriculum. Journal of The Royal Thai Army Nurses. 2017; 18(1): 22-28. (in Thai).